

“Ignorem les persones del nostre entorn”

‘Nou pisos d’un replà’ és l’últim llibre de l’escriptor vallesà Jordi Sedó

Ametlla del Vallès

Andrea Lizana

Jordi Sedó i Solé és llicenciat en Filologia Catalana i s’ha dedicat principalment a l’educació, que ha combinat amb la seva altra passió, l’escriptura. La seva obra abasta tres gèneres. Principalment ha treballat l’assaig i l’article periodístic sobre temes d’educació i sociolingüística, però també se sent molt atret pel relat curt.

Gairebé 10 anys després del seu primer llibre de relats, a finals de juny va publicar *Nou pisos d’un replà*, un llibre amb nou personatges i nou històries que funcionen independentment però que alhora estan totes connectades. Els personatges coincideixen al voltant de les 9 del matí d’un dia de tardor de 2006 en un bar de l’Eixample de Barcelona.

Aquest llibre, però, no s’havia de dir així. Tot va començar amb la Daniela, la protagonista del primer relat. Aquesta història va merèixer el Premi de Narra-

tiva Curta Ploma de Ferro i llavors, Sedó va decidir continuar escrivint històries. Va ser quan ja en tenia unes quantes d’esrites que va pensar a connectar-les. Cada personatge té una història però tots comparteixen un espai i altres personatges, de manera que pots llegir aquest llibre com un llibre de relats o com una novel·la, diu Sedó. N’hi ha que estan més connectats i fins i tot són parents, i altres que simplement coincideixen al bar de l’Eixample.

UN LLIBRE SENSE INTENCIÓ MORALITZANT

Sota aquesta aparença innocent de llibre de relats s’hi amaga una crua realitat. L’autor pretén posar de manifest en aquest llibre la realitat de “fins a quin punt ignorem el que els passa a les persones del nostre voltant”, explica. Amb el mateix títol, *Nou pisos d’un replà*, ja fa èmfasi en l’exemple dels edificis de ciutat, amb tants veïns que es veuen cada dia però no

Jordi Sedó ha estat professor a escoles de la Garriga, fins l’any passat que es va jubilar

saben res l’un de l’altre. “És impressionant la riquesa de vivències que tenim cada dia a prop nostre”, diu Sedó. El llibre també parla del destí, i cada personatge “és com un vaixell que navega en un mar” i que no pot controlar on anirà. “Els nou personatges tenen alguna feblesa que els marca en les seves accions”, comenta l’escriptor. Per això el primer títol del llibre era *Barques de paper*.

Les històries no només comparteixen un espai, “la culpa és força present en tot el llibre”, comenta Sedó. Hi ha personatges que fan coses molt lletges, però no hi ha intenció moralitzant. Hi ha un cas d’abús de menors, però l’autor no opta per moralitzar sinó per posar-

se en la pell de l’abusador. “Simplement explico la realitat”, diu. De fet, Sedó reconeix que els nou personatges són una mica ell o persones del seu entorn. Hi ha molts trossets de la vida de Jordi Sedó i les persones que l’envolten a *Nou pisos d’un replà*. “Tot escriptor deixa la seva empremta en el que escriu, de fet, no tens cap altra cosa més que la teva realitat”, diu.

Precisament per això, explica que comprèn els seus personatges i reconeix que se’ls estima, tot i que no admet tenir-ne un de preferit. “Tinc històries que m’agraden més que altres, però una de preferida, no”, diu. També explica que és probable que els lectors sí

que connectin amb els personatges, per molt terribles que siguin les coses que fan. En acabar els nou relats, els lectors pensaran que “la vida té aspectes molt lletjos”, reconeix Sedó entre riures, que afegeix que és una sensació que es repeteix en la majoria de relats que escriu. En ser preguntat per què, l’escriptor és sincer: “M’agrada descriure la vida i la vida és molt trista i nosaltres som pobrets individus que fem el que podem”.

Després de *Nou pisos d’un replà*, Jordi Sedó està preparant, ara sí, una novel·la juvenil amb una història amb les paraules com a protagonistes que pot ajudar els docents a ensenyar morfologia als instituts.

Un grup de voluntaris recupera la Resclosa de Martinet, a Aiguafreda

Aiguafreda

Josep Paré

Un grup de voluntaris, amb l’ajut de les institucions, han realitzat els treballs de restauració arqueològica de la Resclosa de Martinet, a Aiguafreda. L’obra es va inaugurar fa uns dies.

L’Associació Martinet va iniciar el projecte d’adopció de la riera de Martinet l’any 2008 amb l’acord del propietari de la finca i l’Ajuntament d’Aiguafreda. Des d’aleshores han fet diverses neteges de l’entorn i sempre han tingut cura de la riera. Com explicava Salvador Parareda, membre del col·lectiu, “s’ha procurat vetllar per la riera i el seu entorn sense

ser uns elements intrusius ni uns invasors més”.

La Resclosa de Martinet és un element patrimonial que va quedar tapat al llarg dels anys per la vegetació, i havia passat completament desapercbut fins que l’Associació Martinet i el Grup de Defensa Fluvial d’Aiguafreda van *destapar* la seva existència i van decidir que es podia salvar i treure-la a la llum. A més de la neteja de vegetació, s’ha fet un hotel d’insectes a prop de la llera del riu sota la paret de la resclosa. “A França i altres països europeus és molt comú tenir zones d’aquestes per a insectes que ajuden els que ho poden necessitar”, apuntava Parareda. La res-

L’historiador i regidor Miquel Parella explica el projecte durant la inauguració

closa, que té una caseta de control i canal de derivació, havia de subministrar aigua per regar els antics horts de les planes de sota la Font dels Enamorats, avui zona industrial del municipi i on encara hi ha una bassa que

recull aigua que servia per regar aquesta zona.

El projecte de regadiu ve dels plans que tenia el comte de Centelles l’any 1890 per portar aigua als seus camps prop d’on hi ha la Font dels Enamorats. El regidor i

historiador d’Aiguafreda Miquel Parella apuntava que “a causa de plets pels drets sobre l’aigua, on hi havia implicat el comte de Centelles, propietari de l’indret, i diversos veïns de la zona, el projecte va restar inacabat i no va entrar mai en funcionament”.

UN INDRET D’ACCÉS FÀCIL

Per anar a la Resclosa de Martinet hi ha un camí molt ben arranjat i degudament senyalitzat que surt de la Font dels Enamorats i forma part de l’itinerari de la Vall de Martinet, d’uns 3,2 quilòmetres de llarg i que es pot fer en 45 minuts, amb dificultat baixa. Durant el recorregut es van trobant un total de cinc panells informatius que parlen dels ocells, les plantes, la resclosa, el paper del sol i la humitat i la importància de resguardar l’indret.